

TILBAGE TIL KVALITETEN

Byens nye spiller på scenen for møbler og kunsthåndværk hedder A. Petersen – et åbent værksted, der arrangerer events og udstillinger og producerer møbler af bl.a. Poul Kjærholms gamle elever.

Tekst: KIM FLYVBJERG Foto: ANNE BÆK

Når man i dag køber »ikonisk dansk design«, er det ofte mere dansk af navn end af gavn. Royal Copenhagens musselmaledede stel bliver lavet i Thailand. Arne Jacobsens 60.000 kroners lænestole får Fritz Hansen produceret i Polen.

Men måske er der håb forude. På Amager. Man skal ikke helt ud til Holmen, men et godt stykke forbi kolonihaverne, fodboldbanerne og tennisklubben på Kløvermarksvej. Under en klynge p.t. efterårsgyldne træer ligger her en række tidligere kontor- og fabrikslokaler, som nu huser nye kreative virksomheder som Folkets Madhus, Copenhagen Distillery og A. Petersen.

Sidstnævnte kunne godt lyde som en virksomhed fra 1950'erne, og det er nok ikke den værste association, man kan få, hvis man spørger Anders Petersen og Kari Svarre. For bag parrets bevidst anonyme firmanavn gemmer sig Københavns nye samlingssted for dansk møbelkunst og kunsthåndværk. Blot tre år efter sin spæde begyndelse i 2014 er A. Petersen i dag butik, udstillingssted, møbelproduktion, møbelpolstrer og snedkerværksted.

Hos A. Petersen er der butik, udstillingssted, møbelproduktion, snedkerværksted og møbelpolstring. Til venstre ses Anders Petersen, som sammen med Kari Svarre (i midten) og Malene la Cour Rasmussen udvikler visionen for A. Petersen Collection & Craft.

»Vi siger ikke, at man skal gå tilbage til at have halm i træskoene, fælde sin egen kævle og arbejde med stenalderværktøj. Men sådan som det ser ud nu i Danmark, er vi for lidt hands-on. Vi er ved at miste det gode håndværk,« mener Anders Petersen, der har samlet på danske møbler, keramik og kunsthåndværk, siden han var teenager.

Dansk møbeldesign og kunsthåndværk tog fart efter Anden Verdenskrig og oplevede sin storhedstid i 1950'erne og 1960'erne. Danish design. Visionære møbelarkitekter teamede op med dygtige snedkere, og i tæt samarbejde skabte de ofte banebrydende formgivning med et skandinavisk særkende i uhørt høj kvalitet. Den tid er dog for længst ovre, og den kastede i mange år efter nærmest lammende skygger over de næste generationer af arkitekter, designere og kunsthåndværkere, der skulle forsøge at fylde jakken ud efter giganter som Arne Jacobsen, Hans J. Wegner og Poul Kjærholm.

»I dag bliver der sparet på alt, og mange af de danske designklassikere bliver i dag produceret i Østeuropa eller Asien for at få mest mulig profit. Men man må lære at acceptere, at det ikke er alt, der kan produceres i 10.000 eksemplarer. Nogle gange koster ting penge, og så må man prioritere. I gamle dage sparede folk jo op til møbler, som så til gengæld kunne holde et helt liv,« siger han.

Sådan er det ikke i dag, hvor man i en tid med fokus på bæredygtighed stadig er storforbrugere, når det gælder møbler.

»Bare se, hvad der bliver smidt ud i storskrald rundt om i landet. Det er billige møbler, som er produceret og sejlet her til fra den anden side af Jorden – for at blive brugt hvor længe? Brug og smid væk-kulturen er i den grad stadig herskende, når det gælder møbler,« mener Anders Petersen.

Hos A. Petersen har der her i 150-året for handelsforbindelserne mellem Japan og Danmark været tre udstillinger af japansk kunsthåndværk og møbler. Den tredje og sidste udstilling, som kan ses resten af året, er med det japanske møbelbrand Kitani, der fremstiller noget af det mest krævende snedkerarbejde i verden – blandt andet møbler af danske navne som Finn Juhl, Nanna Ditzel og Ib Kofod-Larsen. Det var Kitani, der for nogle år siden opførte en 1:1 version af Finn Juhs eget hus i Charlottenlund i den japanske bjergby Takayama.

»I 1980'erne og begyndelsen af 1990'erne, hvor vi endnu ikke havde opdaget værdien af vores arv, købte japanerne danske kvalitetsmøbler brugt og tog dem med hjem til Japan. Her skar de dem igennem og studerede minutiøst, hvordan de skulle laves rigtigt. Og leder du efter kvalitet i dag, skal du faktisk til Japan for at finde noget, der kan matche sådan, som det var i Danmark i 1950'erne,« siger Anders Petersen, som i efterårsferien arrangerede et event, hvor man kunne opleve japanerne udføre håndværk, der efterhånden er sjældne erhverv her til lands, nemlig tøndemageri og kurveflet i blandt andet bambus.

I tidligere udstillinger har A. Petersen set både frem og tilbage. »Skud på stammen« hed en udstilling i 2016, hvor 15 designere og 15 snedkerelever sammen skabte 15 møbler – møblerne kunne være et bud på fremtidens design, men blev skabt efter de gamle danske forskrifter om et tæt samarbejde mellem formgiveren og håndværkeren. Tidligere i 2016 viste udstillingen »Design til hverdagen« et bredt

udsnit af den 87-årige Knud Holschers arbejde fra tiden på Arne Jacobsens tegnestue i starten af 1960'erne til det nyeste design fra Holscher Design, herunder søjlerne til metroen i København og designarbejdet for Københavns Lufthavn.

Knud Holscher er blot en af de overlevende fra dansk møbelkunstens guldalder, som A. Petersen har formået at knytte bånd til. Det er blevet til nye møbler fra de gamle mestre og deres elever og ansatte - ligesom man har støvet ældre designs af, der ikke tidligere har været i produktion. Som et state of the art-snedkerstykke med en pris tæt på de 100.000 kroner er A. Petersen begyndt at fremstille Knud Holschers underspillede rulleskab på bestilling - en nærmest sammenklappelig opretstående kiste på hjul, der udføres i oregon pine, ask eller sortbejdet ask.

Ole Schjøll, en af Poul Kjærholms gamle elever fra Arkitektiskolen, har fået sit stilrene træbord fra 1984 sat i produktion - en større proces, hvor det enkle bord har været forbi ikke mindre end fem danske virksomheder med hver sit speciale fra bukning, svejsning, polering, klipning og lakering, før det sælges til 7.400 kroner.

Og så er der Dan Svarth, som har skabt en gyngestol for A. Petersen, som til forveksling ligner en liggestol. Stolens armlæn er en kærlig hilsen til Svarths gamle chef, Poul Kjærholm, idet armlænet har samme form som Kjærholms stol til Louisianas foredragssal - en detalje, som Poul Kjærholms gamle snedkerven, den i dag 94-årige Ejnar Pedersen fra PP Møbler, bemærkede, da han var på besøg hos A. Petersen for nylig.

»Han så det øjeblikkeligt, svingede stokken og sagde

Møbelpolstrer Ümit Yilmaz i gang med nye hynder til en Poul Kjærholm sofa. Desuden ses bl.a. Knud Holschers rulleskab, Dan Svarths gyngestol, udsnit af den japanske udstilling og kunsthåndværk fra A. Petersens butik.

bryskt: »HVEM har lavet det!« Så forklarede vi ham, at det var Svarths lille hilsen til sin gamle læremester, og så var det i orden,« fortæller Anders Petersen med et grin.

Stueplanet hos A. Petersen fungerer i dag som udstillingslokale og butik, men fra 2018 rykker udstillingsaktiviteten op på 1.-salen, mens det store lokale i stueplan bliver en større butik med adgang til det lokale, hvor møbelpolstrer Ümit Yilmaz arbejder - under dette besøg var han ved at skabe et nye hynder til en af Poul Kjærholms sofaer, der hænger direkte på væggen.

Der bliver også adgang til møbelsnedker Peter Leths værksted, hvor der dufter af savsmuld, og det gamle snedkerværktøj hænger på sin plads.

»Værkstederne er åbne, for vi vil gerne vise folk, hvordan tingene bliver til. Vi har en ambition om at lære af historien, fokusere på gode samarbejder på tværs af fagligheder og vise, at det stadig kan lade sig gøre at skabe kvalitetsprodukter i Danmark,« siger Anders Petersen.

Eller som firmaet skriver uden på de papkasser, firmaets møbler bliver leveret i:

»Der er noget fint ved at være tæt på. Tæt på møblerne, tæt på menneskene, tæt på produktionen.«

kifl@berlingske.dk

apetersen.dk